

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016202595
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1016202595.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): KLP s.r.o. so sídlom Slnecnicová 538/23, 044 20 Malá Ida, IČO: 46 937 081, zast.: Mgr. Juraj Hudák, LL.M., usadený euroadvokát so sídlom Staré Grunty 18, 841 04 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava; o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2857/2016-640 zo dňa 26. septembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/280/2016-112 z 22. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

I.

1. Žalobca sa žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2857/2016-640, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1679/21038/2015 zo dňa 30. júna 2016, ktorým bolo žalobcovi: (I) schválené poskytnutie podpory formou platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 614,32 EUR podľa § 8 nariadenia vlády č. 342/2014 Z. z. ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v poľnohospodárstve v súvislosti so schémami priamych platieb; (II) neschválené poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu a súčasne uložená dodatočná sankcia v sume 6.348,94 EUR podľa čl. 19 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 640/2014; (III) neschválené poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálno-klimatické opatrenie a súčasne uložená dodatočná sankcia v sume 7.055,21 EUR podľa čl. 19 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 640/2014.

2. Krajský súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie je zákonné, a preto rozsudkom č. k. 1S/280/2016-112 z 22. novembra 2018 žalobu zamietol s poukazom na § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“).

3. Krajský súd pri preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu nezistil, že by sa príslušné správne orgány pri svojom rozhodovaní odchyľili od relevantných zákonných ustanovení citovaných v rozhodnutí. Žalovaný svoje rozhodnutie založil na riadne zistenom skutkovom stave, skutkový stav nie je v rozpore s administratívnym spisom a vec po právnej stránke správne vyhodnotil, aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, rozhodnutie dostatočne odôvodnil, bol dostatočne popísaný spôsob vysporiadania sa s jednotlivými námietkami

žalobcu a takisto nedošlo v rámci postupu správnych orgánov k odňatiu možnosti konať pred správnym orgánom, keď prvostupňový správny orgán ako i žalovaný postupovali v konaní v aktívnej súčinnosti so žalobcom, súladne so zásadou vyjadrenou v § 3 ods. 2 správneho poriadku.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, dňa 21. marca 2019 kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia rozsudku krajského súdu č. k. 1S/280/2016-112 z 22. novembra 2018 a vrátenia veci na ďalšie konanie.

5. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prejednávaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3 S a v kasačnom konaní je naďalej vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

6. Najvyšší správny súd konajúci ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 SSP] prejednal vec bez nariadenia pojednávania [§ 455 SSP] a postupom podľa § 459 písm. a) SSP kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

7. Podľa § 443 ods. 1 SSP kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 443 ods. 5 SSP zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.

9. Podľa § 69 ods. 1 SSP lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

10. Podľa § 69 ods. 4 SSP lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

11. Podľa § 69 ods. 5 SSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

12. Kasačný súd zo spisu zistil, že rozsudok správneho súdu č. k. 1S/280/2016-112 zo dňa 22. novembra 2018 bol právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený dňa 20. februára 2019 (Doručenka na č. l. 112). Proti rozsudku krajského súdu podal právny zástupca sťažovateľa dňa 21. marca 2019 elektronicky kasačnú sťažnosť (Potvrdenie o odoslaní podania na č. l. 126), ktorá bola krajskému súdu doručená dňa 22. februára 2019 (Doručenka na č. l. 127). Právny zástupca sťažovateľa v kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudok bol sťažovateľovi doručený dňa 21. februára 2019, pričom žiadnym spôsobom nenamietal spôsob doručovania rozsudku krajským súdom a ani neuvádzal dôvody, ktoré by spochybňovali správnosť doručky z ktorej vyplýva, že rozsudok osobne prevzal dňa 20. februára 2019.

13. V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 653/2020-37 zo dňa 20. apríla 2021 má doručenka povahu verejnej listiny a preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje, pokiaľ nie je preukázaný opak. Platí tu teda vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom ako v súdnom, tak aj v správnom konaní sa dokazuje len jej prípadná nesprávnosť. Bolo preto povinnosťou sťažovateľa, ktorý je v predmetnom konaní od počiatku kvalifikovane právne zastúpený, aby v prípade, ak mal pochybnosti o správnosti údajov uvedených na doručke, o týchto skutočnostiach predložil súdu dôkaz a týmto spôsobom preukázal svoje tvrdenie.

14. Reflektujúc tento nález Ústavného súdu Slovenskej republiky kasačný súd v záujme vylúčenia pochybností overoval dátum doručenia rozsudku krajského súdu právnenému zástupcovi sťažovateľa. Na

základe žiadosti krajský súd zaslal kasačnému súdu fotokópiu poštového podacieho hárku s uvedením podacieho čísla (OA74946961SK), pod ktorým bola zásielka právneho zástupcovi sťažovateľa odoslaná. Následne kasačný súd požiadal Slovenskú poštu, a.s. aby mu oznámila, kedy bola zásielka s podacím číslom OA74946961SK doručená. Listom z 22. decembra 2021 Slovenská pošta, a.s. oznámila, že šetrením v informačnom systéme a v dodacích dokladoch pošty bola predmetná zásielka dodaná dňa 20. februára 2019. Rozsudok krajského súdu bol teda právneho zástupcovi sťažovateľa doručený prostredníctvom pošty dňa 20. februára 2019 a nie 21. februára 2019, ako to deklaroval právny zástupca sťažovateľa, pričom rozsudok obsahoval riadne poučenie, že kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení SSP kasačný súd dospel k záveru, že posledným dňom na podanie žaloby bol 20. marec 2019. Tento deň v roku 2019 pripadol na stredu, na vec teda nie je možné aplikovať ust. § 69 ods. 5 SSP.

16. Vzhľadom k tomu, že v zmysle § 443 ods. 1 SSP sa vyžaduje, aby kasačná sťažnosť bola podaná v lehote jedného mesiaca, čo sa v danom prípade nestalo, pričom zmeškanie lehoty nie je možné odpustiť [§ 443 ods. 5 SSP], Najvyšší správny súd postupom podľa § 459 písm. a) SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

17. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP a analogicky podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 [§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP].

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.